

HAJAANNUKSESTA VENÄJÄN SOSIALIDEMOKRAATTISESSA DUUMARYHMÄSSÄ ¹¹⁰

Arvoisat toverit! Lehtenne 266. numerossa on julkaistu Teidän „Venäjän-kirjeenvaihtajanne” kirjoitus Venäjän sosialidemokraattisessa duumaryhmässä tapahtuneesta hajaantumisesta. Valitettavasti tuo kirjoitus on kovin kaukana objektiivisuudesta ja voi vississä suhteessa viedä harhaan saksalaista lukijaa. Toivomme, että Te, kunnioitet-
tavat toverit, ette kieltäydy täyttämästä pyyntöämme ja julkaisette tämän lyhyen oikaisun, jotta Saksan työläiset ja Saksan veljespuolue tulisivat oikein informoiduiksi näistä perustosiasioista.

1) Venäjän-kirjeenvaihtaja mainitsee heti alussa, että Venäjän sosialidemokratia „kärsii siitä, että se on pirstoutunut *moniksi* järjestöiksi, ryhmiksi ja virtauksiksi”. Jo yksin tämä on aivan perätöntä. Jokainen venäläinen socialidemokraatti ja yleensä jokainen, jota Venäjällä käynnissä oleva historiallinen taistelu kiinnostaa, tietää, että Venäjän työväenliikkeessä on tällä haavaa vain *kaksi* virtausta, että Venäjällä on *kaksi* Pietarissa ilmestyvää johtavaa sanomalehteä, kaksi poliittista suuntaa: marxilaiset ja likvidaattorit. Edelliset, s.o. marxilaiset, julkaisevat Pietarissa päivälehteä „Za Pravdu” (vasta äskettäin hallitus hävitti heidän toisen päivälehtensä, „Nash Putj” lehden, joka ilmestyi Moskovassa). Jälkimmäiset julkaisevat Pietarissa „Novaja Rabotshaja Gazeta”. Mitään muita „virtauksia” *ei* Venäjän työväenliikkeessä *ole*, ja yksinpä ulkomailla olevan venäläisen ylioppilaskunnankin ja emigranttien keskuudesta katoavat kaikenlaiset muut niin sanotut väli-„virtaukset”. Jokai-

sen venäläisen sosialidemokraatin on nyt tehtävä valinta marxilaisten ja likvidaattorien välillä.

2) Teidän „Venäjän-kirjeenvaihtajanne” määrittelyn mukaan venäläisten marxilaisten ja likvidaattorien välillä on samanlainen ero kuin radikaalien ja revisionistien välillä Saksassa, samanlainen ero kuin on „toisaalta Bebelin ja Ledebourin ja toisaalta Frankin ja Davidin välillä”. Se ei kuitenkaan ole ihan oikein. Venäläinen likvidaattori on tietysti revisionismin ohjelman kannalla. Hän on omaksunut kaiken, mikä länsieurooppalaisessa opportunistisissa on huonointa. Kuitenkin likvidaattorien ja revisionistien välillä on olemassa huomattava ero. Frank tai David ei ryhdy koskaan väittämään, että nykyisen Saksan sosialidemokraattisen puolueen ja sen organisaation olemassaolo on „vahingollista”. Meikäläiset likvidaattorit sitä vastoin taistelevat juuri itse puolueen olemassaoloa vastaan, tosiasiallisesti he hävittävät („likvidoivat”) sen illegaalista organisaatiota, he taistelevat jopa puolueen päätöksiäkin vastaan (poliittisten) lakkojen aikana ja palkkioksi tästä toiminnastaan saavat osakseen koko Venäjän porvariston hyväksymisen ja tulisen kannatuksen.

3) Kirjeenvaihtajanne kirjoittaa, että vain yhden kerran on kuuden marxilaisen ja seitsemän, likvidaattoruuteen kallistuvan, edustajan välillä syntynyt „poliittista erimielisyyttä Duman edustajaryhmässä”. Mutta se ei pidä paikkaansa. Erimielisyyksiä on syntynyt joka askeleella, kuten Pietarin työväenlehdistö on kiistattomasti todistanut. Asia meni niinkin pitkälle, että seitsikko päätti yhden äänen enemmistöllä kumota puolueemme ohjelman. Jo ensimmäisessä poliittisessa julkilausumassa, jonka duumaryhmä esitti puhujalavalta, nämä 7 edustajaa luopuivat koko Venäjän edessä puolueen II edustajakokouksessa vuonna 1903 hyväksytystä ohjelmasta. Likvidaattoreita lähellä olevien nationalististen ainesten (Bundin) riemuksi he ilmoittivat, että Venäjän sosialidemokratia puolustaa niin sanottua „kansallista kulttuuriautonomiamia”. Ja kuitenkin puolue hylkää tämän vaatimuksen, jota Venäjällä kannattavat miltei kaikki porvarilliset nationalistit. Puolueen ohjelmaa laadittaessa *kaikki* venäläiset sosialidemokraatit hylkäsivät tämän vaatimuksen. Vasta äskettäin Plehanov luonnehti tämän vaatimuksen sellaiseksi, joka „mukauttaa sosialismin

nationalismiin". Kuusi marxilaista edustajaa esitti jyrkän vastalauseensa tuota ohjelmasta luopumista vastaan. Siitä huolimatta seitsemän edustajaa pysyi puoluetta vastaan tähdätyn päätöksensä kannalla.

4) Kirjeenvaihtajanne sanoo, että vain „välillistä tietä” voidaan näyttää toteen, että kuusi marxilaista edustajaa edustaa työväenluokan enemmistöä. Se on aivan perätöntä. Esitämme vain muutamia tarkkoja numerotietoja, jotka osoittavat, kuinka suurta työläismäärää edustaa kuusi ja kuinka suurta määrää seitsemän edustajaa.

Kuvernementit	Marxilaisten edustajain sukunimet	Työläisten lukumäärä tehdastarkastajain tietojen mukaan
Pietarin	Badajev	197.000
Moskovan	Malinovski	351.000
Vladimirin	Samoilov	205.000
Jekaterinoslavin	Petrovski	118.000
Kostroman	Shagov	91.000
Harkovin	Muránov	46.000

Yhteensä: 1.008.000

Kuvernementit	Muiden edustajain sukunimet	Työläisten lukumäärä tehdastarkastajain tietojen mukaan
Varsovan	Jagello	78.000
Donin alue	Tuljakov	59.000
Ufan	Haustov	37.000
Taurian	Burjanov	20.000
Irkutskin	Mankov	13.000
Tiflisiin	Tshheidze	5.000
Karsin alue	Tshhenkeli	2.000

Yhteensä: 214.000

Marxilaiset edustajat edustavat *koko työväenkuuriaa*. Kuusi marxilaista edustajaa edustaa vaatimattomien laskelmien mukaan *viittä kertaa* suurempaa työläismäärää kuin seitsemän likvidaattoruuden puoleen kallistuvaa edustajaa.

Ovatko nämä „välillisiä” todisteita?

Vielä muutamia numerotietoja niiden *työläisryhmien* määrästä, jotka varoja keräämällä kannattavat marxilaisten ja likvidaattorien legaalista lehdistöä:

	„Pravda“	Moskova- lainen lehti	Koko marxilainen lehdistö	Likvidaatto- rien lehti
Vuonna 1912	620	5	625	89
Vuonna 1913 huhtikuun 1 päivään asti	309	129	438	139
Vuonna 1913 huhtikuun 1 päivästä lokakuuhun	1.252	261	1.513	328
<i>Kaikkiaan molempien vuosien aikana</i>	2.181	395	2.576	556

Nämä numerot julkaistiin pietarilaisen „Za Pravdu” lehden 22. numerossa * eikä kukaan ole kiistänyt niitä. Teidän kirjeenvaihtajanne piti tietää ne. Tiedot ryhmien luovuttamista varoista julkaistaan aina molemmissa lehdissä, ja porvarilliseen leiriin kuuluvat vihollisemme pitävät näitä tietoja molempien suuntien välisen voimasuhteen osoittimena.

Ja tässäkin numerot todistavat, että marxilaisia kannattaa viisi kertaa suurempi määrä työläisryhmiä kuin likvidaatto-reita.

Voidaanko tätä nimittää „välilliseksi” todisteeksi?

Erotukseksi Länsi-Euroopan julkisista sosialidemokraattisista puolueista me emme tällä hetkellä voi ilmoittaa tarkalleen puolueemme jäsenlukua. Mutta meilläkin on silti suoranaisia todisteita siitä, kenen mukana työläiset kulkevat.

Toisessa Duumassa oli 23:sta työväenkuurian valitsemasta edustajasta (kaikki sosialidemokraatteja) 11 bolshevikkia, s.o. 47%. Kolmannessa Duumassa 4 edustajaa 8:sta, s.o. 50%. Neljännessä Duumassa 6 edustajaa 9:stä, s.o. 67%. Ehkäpä nämäkin numerotiedot kolmen Duuman vaaleista viiden vuoden (1907—1912) ajalta ovat samoin „välillisiä todisteita”?

Nyt, sen jälkeen kun kuusikko esiintyi julkisesti seitsikkoon vastaan lehdistössä, kaikki ammatilliset liitot, jotka ovat lausuneet mielipiteensä asiasta, ovat asettuneet kuuden edustajan puolelle seitsemää vastaan. Pietarissa ilmestyvä marxilainen sanomalehti julkaisee joka päivä monien työläisten, valtuutettujen, ammattiyhdistysten sekä työväen kulttuuri- ja valistusjärjestöjen päätöslausemia, joissa kannatetaan kuutta edustajaa.

* Ks. tätä osaa, ss. 459 ja 462. Toim.

Kuusi työläisedustajaa, jotka edustavat koko Venäjän työväenluokkaa, ovat muodostaneet Duumassa oman sosialidemokraattisen työväenryhmänsä, joka alistuu kaikissa suhteissa sosialidemokraattisten työläisten tahtoon. Seitsemän edustajaa esiintyy „riippumattomana” ryhmänä. Kuusi työläisedustajaa on ehdottanut seitsikolle sopimuksen solmimista Duumassa tehtävää työtä varten. Seitsikko on tähän asti hylännyt jyrkästi tämän tarjouksen. Sovinnon teko on kuitenkin kiertämätöntä.

Tällainen on todellinen asiointila.

*Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen
Pää-äänenkannattajan — „Sotsial-Demokratin”
toimitus*

*Kirjoitettu marraskuun alussa
vuonna 1913*

*Julkaistu joulukuun 24 pnä 1913
„Leipziger Volkszeitung”
lehden 298. numerossa*

*Venäjän kielellä julkaistu
ensi kerran tammikuun 21 pnä
1934 „Pravda” lehden
21. numerossa*

*Julkaistaan „Pravda” lehden tekstin
mukaan, joka on tarkistettu vertai-
lemalla sitä „Leipziger Volkszeitung”
lehden tekstiin*

Käännös saksan kielestä